

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้ เป็นการศึกษาวิจัยซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาศึกษากลยุทธ์การจัดการความปลอดภัยสารสนเทศของแพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน และการพัฒนารูปแบบการจัดการความปลอดภัยสารสนเทศของแพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน โดยการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวิธีดำเนินการวิจัยเพื่อการพัฒนา (Research and development) มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงตารางขั้นตอนการศึกษาวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย	วิธีการวิจัย	แนวคิด/ทฤษฎี	วิธีการวิจัย	
			แหล่งข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
1. เพื่อศึกษาศึกษากลยุทธ์การจัดการความปลอดภัยสารสนเทศของแพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน	-เชิงคุณภาพ -และเชิงปริมาณ	-ทฤษฎีความปลอดภัยของข้อมูลไซเบอร์ -ทฤษฎีสื่อใหม่ -ทฤษฎีการจัดการ - ทฤษฎีการจัดการการสื่อสาร -แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์	-บล็อกเกอร์ -ผู้บริหารระดับสูง -ผู้บริหารระดับกลาง -ผู้บริหารระดับปฏิบัติ -ผู้ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน	-สัมภาษณ์ -แบบสอบถาม
2. การพัฒนารูปแบบการจัดการความปลอดภัยสารสนเทศของแพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน	เชิงคุณภาพ	-ทฤษฎีความปลอดภัยของข้อมูลไซเบอร์ - ทฤษฎีสื่อใหม่ -ทฤษฎีการจัดการการสื่อสาร -ทฤษฎีการจัดการนวัตกรรม -แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ -แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา	-บล็อกเกอร์ -ผู้บริหารระดับสูง -ผู้บริหารระดับกลาง -ผู้บริหารระดับปฏิบัติ	-การระดมสมอง -การประชุมกลุ่ม

3.1 แนวทางการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยประยุกต์ (Applied research) เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (mixed methods research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) กับการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยใช้วิธีการศึกษาจากเอกสาร และวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Research) วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) และใช้วิธีการสังเคราะห์ข้อมูลความปลอดภัยระบบสารสนเทศของแพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน โดยมีผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารระดับกลาง และผู้บริหารระดับปฏิบัติการ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ บล็อกเกอร์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นหน่วยการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) โดยข้อมูลที่รวบรวมได้จะนำไปวิเคราะห์ใน 2 รูปแบบ คือ 1) การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และ 2) การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction) ซึ่งผู้วิจัยกำหนดระเบียบวิธีวิจัยสำหรับการศึกษา ตามวัตถุประสงค์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่กำหนดไว้ และได้ข้อมูลหลายส่วนครบถ้วนประกอบกัน ให้ได้ข้อมูลครบถ้วนทุกด้าน โดยการวิจัยแต่ละประเภทมีลักษณะดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ถึงลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล พฤติกรรมการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน ความคาดหวังต่อการจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศของผู้ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน และความต้องการความปลอดภัยระบบสารสนเทศของผู้ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือ ซึ่งรายละเอียดของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการอภิปรายผลการวิเคราะห์ จะได้กล่าวในลำดับต่อ ๆ ไป

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีศึกษาวิจัยดังนี้

- 1) การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) เพื่อศึกษากลยุทธ์การจัดการความปลอดภัยสารสนเทศของแพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นการสัมภาษณ์ในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ โดยมีการใช้ประเด็น/แนวคำถามกว้างๆ เพื่อกระตุ้นให้คู่สนทนาเล่าเรื่องราวอย่างมีเป้าหมาย ผู้สัมภาษณ์มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ถูกสัมภาษณ์ในลักษณะเป็นคู่สนทนา โดยมีการใช้ทักษะการสื่อสาร สร้างการสนทนาอย่างมีเป้าหมาย โดยผู้วิจัยมีการสัมภาษณ์บุคคลซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลกลุ่มเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) ที่เป็นตัวแทนจากผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารระดับกลาง ผู้บริหารระดับปฏิบัติการ และบล็อกเกอร์ เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยระบบสารสนเทศของแพลตฟอร์มออนไลน์ และผู้พัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน จำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) หน่วยงานภาครัฐบาล/หน่วยงานในกำกับ 2) หน่วยงานภาคเอกชน 3) บล็อกเกอร์ที่มีความรู้เกี่ยวกับแพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน

- 2) การสังเคราะห์ (Synthesis) โดยวิธีการดังนี้ 1) นำผลข้อมูลจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เกี่ยวกับความคาดหวังด้านความปลอดภัยระบบสารสนเทศของแพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน และความต้องการด้านความปลอดภัยระบบสารสนเทศของแพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน 2) นำผลจากการศึกษาเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เกี่ยวกับประเด็นกลยุทธ์การ

จัดการความปลอดภัยสารสนเทศของแพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน มาหาข้อสรุปโดยการวิเคราะห์ SWOT เพื่อพัฒนาเป็นรูปแบบการจัดการความปลอดภัยสารสนเทศของแพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวันเบื้องต้น

3) การระดมสมอง /focus group/ การประชุมกลุ่ม โดยนำข้อมูลจากการสังเคราะห์ (Synthesis) ข้อมูลจากข้อที่ 1 เกี่ยวกับความคาดหวังด้านความปลอดภัยระบบสารสนเทศของแพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน และความต้องการด้านความปลอดภัยระบบสารสนเทศของแพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน และข้อมูลจากข้อที่ 2 กลยุทธ์การจัดการความปลอดภัยสารสนเทศของแพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน เพื่อยืนยันรูปแบบการพัฒนาการจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศของแพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน

3.2 การวิจัยเชิงปริมาณ

3.2.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนจีนที่เป็นผู้ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวันใน 4 ภูมิภาคของประเทศจีน คือ 1) ภาคตะวันออกมณฑลชานตง 2) ภาคเหนือมณฑลเหอหนาน 3) ภาคตะวันตกมณฑลเสฉวน 4) ภาคใต้มณฑลกวางตุ้ง ปัจจุบันมณฑลทั้ง 4 ภูมิภาคมีจำนวนประชากรรวมกันมากกว่า 220 ล้านคน ณ วันที่ 13 มีนาคม 22567 (สำนักงานการทะเบียนราษฎร กรุงปักกิ่ง, 2024)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ตัวแทนของประชาชนชาวจีนที่อาศัยอยู่ใน 4 ภูมิภาคของประเทศจีน ทั้ง 4 มณฑล เนื่องจากมีจำนวนประชากรจำนวนมาก จึงใช้ตาราง Taro Yamana ที่คำนวณแบบสำเร็จรูปแล้วในแต่ละระดับความคลาดเคลื่อน ดังนี้

ตารางที่ 3.2 ขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับความคลาดเคลื่อน

ขนาดประชากร (N)	ขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับความคลาดเคลื่อน (e)					
	±1%	±2%	±3%	±4%	±5%	±10%
6000		1765	938	566	375	98
7000		1842	959	574	387	99
8000		1905	976	580	381	99
9000		1957	898	584	383	99
10000	5000	2000	1000	588	385	99
15000	6000	2143	1034	600	390	99
20000	6667	2222	1053	606	392	100
25000	7143	2273	1064	610	394	100
∞		2500	1111	625	400	100

ดังนั้นในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขนาดตัวอย่างไว้ ไม่น้อยกว่า 400 คน

3.2.2 วิธีการเลือกตัวอย่าง

วิธีการเลือกตัวอย่างของงานวิจัยนี้ โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสูตรการคำนวณของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน (ตามที่ได้ดำเนินการแล้วในข้อ 3.2.1)

ขั้นตอนที่ 2 เลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนจีนที่ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ไต้ยีน ในพื้นที่ทั้ง 4 มณฑล คือ 1) มณฑลซานตง 2) มณฑลเหอหนาน 3) มณฑลเสฉวน 4) มณฑลกวางตุ้ง ที่ยินดีให้ความร่วมมือ

ขั้นตอนที่ 3 เลือกสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการคัดเลือกแบบตามสะดวก (Accident Sampling) โดยผู้วิจัยได้ออกไปแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง ซึ่งกำหนดเป็นพื้นที่เขตเมืองที่ประชาชนอาศัยอยู่หนาแน่นทั้ง 4 มณฑล ที่ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ไต้ยีน

3.2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้ได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยสร้างจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และเอกสารเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศ ของแพลตฟอร์มสื่อออนไลน์ไต้ยีน แบบสอบถามประกอบด้วยคำถามปลายปิด (Closed-Ended) และคำถามปลายเปิด (Open-Ended) โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ชุดคำถามเกี่ยวกับลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้แพลตฟอร์มสื่อออนไลน์ไต้ยีน ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ การศึกษา สถานภาพ เป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check List)

ส่วนที่ 2 ชุดคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้แพลตฟอร์มสื่อออนไลน์ไต้ยีน เป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check List)

ส่วนที่ 3 ชุดคำถามเกี่ยวกับความคาดหวังด้านการจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศของแพลตฟอร์มสื่อออนไลน์ไต้ยีน เป็นคำถามแบบมาตรวัดประเมินค่า ชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale) ดังนี้

5 หมายถึง มีความคาดหวังด้านการจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความคาดหวังด้านการจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความคาดหวังด้านการจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความคาดหวังด้านการจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความคาดหวังด้านการจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ชุดคำถามเกี่ยวกับความต้องการการจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศของแพลตฟอร์มสื่อออนไลน์ไต้ยีน เป็นคำถามแบบมาตรวัดประเมินค่า ชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale) ดังนี้

- ที่สุด
- 5 หมายถึง มีความต้องการการจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความต้องการการจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความต้องการการจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความต้องการการจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความต้องการการจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะของงานวิจัย เป็นแบบคำถามปลายเปิดเพื่อให้ประชาชนชาวจีนที่เป็นผู้แพลตฟอร์มสื่อออนไลน์ไต้หวัน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้ให้ความคิดเห็นอย่างอิสระ

3.2.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เมื่อสร้างแบบสอบถามตามแนวคิดและทฤษฎี การศึกษาผลงานที่เกี่ยวข้องเสร็จแล้วนำไปตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เป็นขั้นตอนหลังจากการสร้างเครื่องมือเรียบร้อยแล้ว ดังนั้นเพื่อความถูกต้อง ผู้วิจัยนำไปตรวจสอบเครื่องมือ (สุวิมล ติรกันนท์, 2543: 50) ตามขั้นตอน ดังนี้

1. การหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้สอบถามได้นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบในด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา รูปแบบของแบบสอบถาม (Format) ความเหมาะสมด้านภาษา (Wording) ความสมบูรณ์ของคำชี้แจง และความเหมาะสมของการใช้เวลาในการตอบแบบสอบถาม เมื่อรับเครื่องมือกลับคืนจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำข้อแก้ไขทั้งหมดมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นตามข้อเสนอแนะ

2. การหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ โดยในการทดสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาได้ดำเนินการโดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาถึงความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ กับแบบสอบถามเป็นรายข้อ วิธีการพิจารณาแบบนี้จะเรียกว่า การหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence : IOC) โดยมีสูตรการการคำนวณ ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad ioc = \frac{\sum r}{n}$$

เมื่อ IOC คือ ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาในข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ด้วยการแปลความหมายของคะแนน ดังนี้

+1 ข้อคำถามวัดได้ตามวัตถุประสงค์การวิจัย

0 ข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย

-1 ข้อคำถามวัดไม่ได้ เพราะไม่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

การเลือกข้อคำถามที่ใช้ในการวิจัยด้วยค่า IOC โดยใช้เกณฑ์ค่ามากกว่าหรือเทียบเท่า 0.5 สำหรับค่าที่น้อยกว่า 0.5 นำมาปรับปรุงตามหรือตัดออกไปตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยมี 3 ท่าน ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.อภิวรรณ ศิรินันทนา	ผู้ช่วยคณบดีคณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ วรรณประภา	ผู้ช่วยคณบดีคณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
3. รองศาสตราจารย์ ดร. สุภาภรณ์ ศรีดี	ประธานสาขาวิชานิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

การหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ระหว่างข้อคำถามกับรูปแบบการดำเนินชีวิตและผลกระทบในครั้งนี้ ได้ค่า IOC มีค่าเท่ากับ 0.95 (ภาคผนวก ค.)

3. การหาความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่เป็นผู้ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวันในพื้นที่ข้างเคียง จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ วิเคราะห์หาค่าทดสอบความเที่ยงของแบบสอบถามและค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แบบครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) ซึ่งกำหนดว่าจะต้องได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตั้งแต่ 0.75 ขึ้นไป จึงจะยอมรับว่ามีความเชื่อถือได้

4. การหาคุณภาพของเครื่องมือครั้งนี้ สามารถหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ได้ค่าแอลฟาสัมประสิทธิ์ (α - Coefficient) ในชุดคำถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล พฤติกรรมการการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน ความต้องการด้านการจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศและความคาดหวังด้านการจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศของผู้ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน มีค่าเท่ากับ 0.81 ดังนั้น แบบสอบถามชุดนี้จึงมีความน่าเชื่อถือในระดับสูง

5. นำเครื่องมือที่ทดลองใช้แล้วมาปรับแก้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นก่อนนำเครื่องมือไปเก็บรวบรวมข้อมูล
6. จัดพิมพ์เครื่องมือเป็นฉบับจริงและนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในส่วนของคุณลักษณะข้อมูล สามารถจำแนกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมด้วยวิธีการเก็บข้อมูลภาคสนามจากประชาชนที่ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน กลุ่มเป้าหมายที่ได้ตอบแบบสอบถามความต้องการ ความคาดหวังด้านการจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศของผู้ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากเอกสาร หนังสือ งานวิจัย บทความ ตลอดจนเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์ การจัดการ ความต้องการ ความคาดหวัง การพัฒนา และรูปแบบการพัฒนาความปลอดภัยระบบสารสนเทศ

ในการเก็บรวบรวมด้วยวิธีการเก็บข้อมูลจากผู้ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน ซึ่งเป็นเทคนิควิธีการที่ต้องใช้และคำนึงถึงในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้มีการวางแผนงานในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร 16 เขต ด้วยวิธีการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามตามสะดวก (ดำเนินการแล้วข้อ 3.2.2 วิธีการเลือกตัวอย่าง) ที่กำหนดไว้ให้เป็นตัวแทนผู้ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน รวมจำนวน 400 ตัวอย่าง (คน) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน

1) ให้มหาวิทยาลัยออกหนังสือขอความอนุเคราะห์และขออนุญาตผู้ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน ให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูล

2) ให้คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ประกาศแต่งตั้งผู้ช่วยวิจัยประจำพื้นที่แต่ละมณฑล และแต่งตั้งผู้ช่วยวิจัยแต่ละมณฑลละ 4 คน โดยมีผู้วิจัยเป็นหัวหน้าการวิจัย

3) ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่การวิจัยทั้ง 4 มณฑล และผู้ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน กลุ่มตัวอย่างเพื่อนัดวัน และเวลาที่เหมาะสมในการแจกแบบสอบถาม

3.2.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดที่ผ่านการตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้งหมดมาดำเนินการ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนนำไปวิเคราะห์

2. นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสเพื่อประมวลผลข้อมูล

3. นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วมาบันทึกโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลข้อมูล โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

โดยเกณฑ์การคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้นมี ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของแต่ละอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

ผู้วิจัยได้ดำเนินการแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยที่ได้มาจัดระดับความสำคัญเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 - 5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 - 4.20 หมายถึง อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 - 3.40 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 - 2.60 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.80 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

สถิติที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่

1. ลักษณะทางประชากรของผู้ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ไต่ยืน ใช้สถิติความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ความต้องการของผู้ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ไต่ยืน เกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศของแพลตฟอร์มออนไลน์ไต่ยืน ใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ความคาดหวังของผู้ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ไต่ยืน เกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศของแพลตฟอร์มออนไลน์ไต่ยืน ใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. การทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติ T-test และ F-test เพื่อทดสอบความแตกต่างที่นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

3.2.8 การนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของคำตอบนำไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อนำเสนอข้อมูลในลักษณะตารางแสดงผล และพรรณนาความตามเนื้อหาที่ได้วิเคราะห์

3.3 การวิจัยคุณภาพ (Qualitative Research)

การศึกษาในขั้นตอนนี้ ใช้วิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative method) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

3.3.1 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกในมิติต่างๆ ที่มีความหลากหลาย โดยผู้วิจัยเลือกเก็บข้อมูลจากตัวแทนดังนี้

1. ภาครัฐ ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่สนับสนุนงานนโยบาย และกฎหมายความปลอดภัยข้อมูลส่วนบุคคล การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ รวมทั้งสิ้นจำนวน 3 คน
2. ภาคเอกชน ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารระดับกลาง ผู้บริหารระดับกลางปฏิบัติ และบล็อกเกอร์ผู้พัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์ไต่ยืน จำนวน 7 คน

เนื่องจากขั้นตอนนี้เป็นารวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำกับดูแลและนโยบายและกฎหมายความปลอดภัยสารสนเทศ และผู้เกี่ยวข้องกับการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์และพัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์ไต่ถาม ในพื้นที่ 4 มณฑล รวมทั้งหมด 10 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) อันเป็นการเลือกตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการพิจารณาเลือกผู้ให้สัมภาษณ์จากตัวแทนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลและนโยบายและกฎหมายความปลอดภัยระบบสารสนเทศ และบล็อกเกอร์ผู้พัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์ไต่ถาม ที่มีบทบาทหน้าที่ในการกำกับดูแลนโยบายส่งเสริม/กฎหมายความปลอดภัยระบบสารสนเทศ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการความปลอดภัยระบบสารสนเทศของแพลตฟอร์มออนไลน์ไต่ถาม เป็นเกณฑ์คัดเลือก

3.3.2 วิธีการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposeful Selection) เป็นการเลือกแบบไม่มีโครงสร้างที่เคร่งครัด มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการที่ไม่ซับซ้อน จุดมุ่งหมายหลักของการเลือกตัวผู้ให้ข้อมูลหลักที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ แบบนี้ไม่ใช่เพื่อได้กลุ่มที่เป็นตัวแทน แต่เพื่อที่จะได้ตัวแทนที่เหมาะสมที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ สำหรับแนวคิด จุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของการศึกษา (ชาย โพธิ์สิตา, 2550) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เลือกมีลักษณะเป็น “Information-rich case” คือ มีข้อมูลให้ศึกษาในระดับลึกได้มาก และสามารถสะท้อนความเป็นจริงได้ดีที่สุด ซึ่งจะมีความหมายต่อจุดมุ่งหมายหลักของการวิจัย เพื่อให้ได้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการวิจัยมากที่สุด โดยมีกระบวนการในการเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลนโยบาย และกฎหมายความปลอดภัยระบบสารสนเทศในกรุงเทพฯ
2. ศึกษาข้อมูลจากบล็อกเกอร์ผู้พัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์ไต่ถาม และผู้บริหารแพลตฟอร์มออนไลน์ไต่ถาม
3. เลือกโดยยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารจัดการการความปลอดภัยระบบสารสนเทศแพลตฟอร์มออนไลน์ไต่ถามโดยตรง

3.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลคือ ใช้แนวคำถามในการสัมภาษณ์ (Interviewing)

โดยขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศของแพลตฟอร์มออนไลน์ไต่ถาม ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพพื้นที่ บริบท สิ่งแวดล้อม การสื่อสาร หน่วยงานต่าง ๆ ที่อยู่ในเขตพื้นที่ 4 มณฑล

2. สร้างแนวคำถามในการสัมภาษณ์เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์ข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลหลัก ในประเด็นด้านการสื่อสารออนไลน์ ด้านการส่งเสริมความปลอดภัยระบบสารสนเทศ ด้านการวางแผนพัฒนาความปลอดภัยระบบสารสนเทศและ ด้านกลยุทธ์การวางแผนพัฒนาความปลอดภัยระบบสารสนเทศ

3. นำแนวคำถามในการสัมภาษณ์ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว

4. นำร่างแบบสัมภาษณ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสารออนไลน์ ด้านการบริหารและด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศ 3 ท่าน คือ 1) รองศาสตราจารย์ ดร. อภิวรรณ ศิรินันทนา 2) รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาภรณ์ ศรีดี 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ วรรณประภา เพื่อตรวจสอบและพิจารณาความถูกต้องเพื่อปรับปรุงและแก้ไขแนวคำถามในการสัมภาษณ์ แล้วนำเสนอต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เพื่อพิจารณาอีกครั้ง เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ตามหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

5. จัดพิมพ์แนวคำถามในการวิจัย และนำแนวคำถามในการวิจัยไปใช้ในการสัมภาษณ์กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญต่อไป

3.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยใช้การสัมภาษณ์แบบเปิดกว้างเป็นการสัมภาษณ์ไม่จำกัดคำตอบเพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลดังนี้

1. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth interview) ใช้การสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยผู้วิจัยได้ทำการลงพื้นที่ทั้ง 4 มณฑล เพื่อไปพบกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักและอธิบายถึงความสำคัญ ความสำคัญ วัตถุประสงค์และประโยชน์ของงานวิจัย อีกทั้งผู้วิจัยได้พูดคุยแบบเป็นกันเองและใช้ภาษาในการสื่อสารที่เข้าใจง่ายเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน นำไปสู่การสร้างความร่วมมือที่ดีในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัย จากนั้นผู้วิจัยได้จัดทำตารางการนัดหมายผู้ให้ข้อมูลหลักเพื่อจะทำการสัมภาษณ์ข้อมูลกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักในครั้งต่อไป

2. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์แบบอุปมัย (Induction Analysis) จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) และจากข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และตีความเพื่อสร้างข้อสรุป โดยอาจมีการแบ่งประเภทตามเนื้อหาของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แล้วเปรียบเทียบเนื้อหาประเภทต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

3. การตรวจสอบข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลเพื่อให้เกิดความถูกต้องด้วยวิธีการตรวจสอบแบบสามเส้าด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) และตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านแนวคิดทฤษฎี โดยการใช้ข้อมูลที่ได้จากเก็บรวบรวมข้อมูล คือ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) และการตรวจสอบความ

น่าเชื่อถือของข้อมูลโดยการอธิบายทบทวนข้อมูลหลังจากการสัมภาษณ์เสร็จอีก 1 ครั้ง และการตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล โดยการจัดหมวดหมู่ข้อมูลที่เหมือนกันไว้ในกลุ่มประเภทเดียวกัน และใช้ทฤษฎีทางการสื่อสาร คือ องค์ประกอบทางการสื่อสาร ได้แก่ ผู้ส่งสาร สาร สื่อ ผู้รับสาร ผลสะท้อนกลับ มาวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เพื่อเป็นการยืนยันความน่าเชื่อถือของข้อมูล

3.3.5 การนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยมีการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการสรุปข้อมูลจากการรวบรวมข้อมูลและนำเสนอข้อมูลการวิจัยในรูปแบบเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) จากการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาเป็น "การพัฒนาแบบการจัดการความปลอดภัยระบบสารสนเทศของแพลตฟอร์มออนไลน์ไต้หวัน" ต่อไป

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี